

Justitsministeriet

Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2005-745-0001
Dok.: AKJ40084

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 12. april 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om voldgift (L 127).

Spørgsmål nr. 3:

”Ad lovforslagets § 16, stk. 4, 2. pkt., hvorefter en forbruger kun mister retten til at påberåbe sig, at voldgiftsaftalen ikke er bindende for forbrugeren, hvis forbrugeren deltager i voldgiftssagen efter at have modtaget oplysning om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende.

- 1) Ministeren bedes redegøre for den norske voldgiftlov på dette område, herunder erfaringerne hermed i Norge.
- 2) Ministeren bedes sammenligne den norske lov på dette punkt med lovforslaget.
- 3) Kan ministeren bekræfte, at den norske lov på dette punkt indeholder en bedre forbrugerbeskyttelse end lovforslaget? I bekræftende fald bedes ministeren redegøre for, hvorfor lovforslaget ikke lægger sig op af den norske model på dette punkt.
- 4) Det fremgår af bemærkningerne til § 16, stk. 4, 2. pkt., at det er uden betydning, hvem der oplyser forbrugeren herom, og at det f.eks. kan være modparten. Finder ministeren, at forslaget på dette punkt yder forbrugeren en tilstrækkelig beskyttelse, og hvad taler imod at opstiller nogle formkrav for oplysningen til forbrugeren?”

Svar:

1. Den norske voldgiftslov (lov nr. 25 af 14. maj 2004) bestemmer i § 11, stk. 1, at en voldgiftsaftale, der er indgået, før tvisten opstod, ikke er bindende for forbrugeren. I tilknytning hertil bestemmer § 11, stk. 3, at en forbruger, som indlader sig på forhandlinger for voldgiftsretten uden at være blevet gjort opmærksom på, hvad en voldgiftskendelse betyder for mulighederne for fornyet prøvelse, og på, at voldgiftsaftalen efter reglerne i § 11, stk. 1, ikke er bindende, kan påberåbe sig, at voldgiftsaftalen ikke er bindende, uden hensyn til den frist for at gøre indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence, som er fastsat ved lovens § 18, stk. 3. Efter § 18, stk. 3, skal indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence ellers som udgangspunkt fremsættes i partens første indlæg for voldgiftsretten om sagens realitet.

Den norske voldgiftslov trådte i kraft den 1. januar 2005, og det norske justitsministerium har oplyst, at der endnu ikke er nogen erfaringer med anvendelsen af reglerne i den norske voldgiftslovs § 11, stk. 3.

2. Efter lovforslagets § 7, stk. 2, er en voldgiftsaftale, der er indgået, før tvisten opstod, ikke bindende for forbrugeren. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 1, i den norske voldgiftslov.

Efter lovforslagets § 16, stk. 4, 2. pkt., mister en forbruger kun retten til at påberåbe sig, at voldgiftsaftalen ikke er bindende for forbrugeren, hvis forbrugeren deltager i voldgiftssagen efter at have modtaget oplysning om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende. Dette står i modsætning til de almindelige regler i lovforslagets § 16, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., hvorefter en indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence som udgangspunkt skal fremsættes senest i indklagedes første indlæg for voldgiftsretten om sagens realitet.

Bestemmelsen i lovforslagets § 16, stk. 4, 2. pkt., har stor lighed med – og er inspireret af – § 11, stk. 3, i den norske voldgiftslov, jf. pkt. 5.5.2 og 5.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Der er dog den forskel, at § 11, stk. 3, i den norske voldgiftslov stiller det yderligere krav, at forbrugeren også er gjort bekendt med, hvad en voldgiftskendelse betyder for mulighederne for fornyet prøvelse.

3. Som nævnt er der den forskel mellem lovforslaget og den norske voldgiftslov, at efter lovforslaget skal en forbruger for at kunne miste en indsigelse om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende for forbrugeren, deltage i voldgiftssagen efter at have fået at vide, at voldgiftsaftalen ikke er bindende, mens det efter den norske voldgiftslov yderligere er et krav, at forbrugeren også udtrykkeligt er gjort bekendt med, hvad en voldgiftskendelse betyder for mulighederne for fornyet prøvelse.

Som anført i pkt. 5.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er lovforslaget på dette punkt udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets forslag. Justitsministeriet er i den forbindelse enig med Retsplejerådet i, at forbrugeren må anses for tilstrækkeligt beskyttet ved en regel om, at forbrugeren kun kan miste en indsigelse om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende for forbrugeren, ved at deltage i voldgiftssagen efter at have modtaget oplysning om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende. Justitsministeriet har derfor ikke fundet grundlag for herudover at stille krav om, at forbrugeren også udtrykkeligt er gjort bekendt med, hvad en voldgiftskendelse betyder for mulighederne for fornyet prøvelse.

4. Som anført i pkt. 5.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, må forbrugers deltagelse i voldgiftssagen med viden om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende, efter almindelige aftaleretlige principper anses som en efterfølgende godkendelse (ratihabering) af voldgiftsaftalen, som herved opnår gyldighed. Bemærkningerne til lovforslagets § 16, stk. 4, 2. pkt., hvorefter det er uden betydning, hvem der oplyser forbrugeren om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende, og at det såle-

des f.eks. kan være både voldgiftsretten, modparten eller forbrugerens egen advokat, skal ses i lyset heraf.

Der stilles i dansk ret i almindelighed ikke formkrav til aftaler, og Justitsministeriet finder ikke grundlag for at stille særlige formkrav til oplysningen til forbrugeren om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende. Det bemærkes i øvrigt, at den tilsvarende regel i den norske voldgiftslov heller ikke stiller særlige formkrav til oplysningen til forbrugeren.